

MINISTER
INWESTYCJI I ROZWOJU

Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

Warszawa, 11 lutego 2019 r.

DLI.1.6621.13.2018.SG.14

2019-02-14
MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU
zup. podpis
Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 149 § 1 w zw. z art. 150 § 1 oraz art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, po zapoznaniu się z wnioskiem PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi, reprezentowanej przez r.pr. Artura Wójcika z dnia 19 stycznia 2018 r., uzupełnionym pismem z dnia 15 marca i 18 kwietnia 2018 r., o wznowienie na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 kpa, postępowania zakończonego ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 13 listopada 2014 r., znak: DOII-II-ł-772-69-2197/14, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy oraz utrzymującą w pozostałej części decyzją Wojewody Śląskiego nr 4/2014 z dnia 8 maja 2014 r., znak: IFXIII.7820.41.2012, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa autostrady A-1 na odcinku Tuszyn – Pyrzowice. Część II – odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km – granica woj. Łódzkiego/śląskiego – węzeł Zawodzie (z węzłem) odcinek „G” – węzeł Blachownia (bez węzła) – węzeł Zawodzie (z węzłem), od km 437+800 do km 442+500”,

wznawiam

postępowanie zakończone ww. ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 13 listopada 2014 r. znak: DOII-II-ł-772-69-2197/14.

UZASADNIENIE

W dniu 8 maja 2014 r. Wojewoda Śląski wydał decyzję nr 4/2014, znak: IFXIII.7820.41.2012, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa autostrady A-1 na odcinku Tuszyn – Pyrzowice. Część II – odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km – granica woj. Łódzkiego/śląskiego – węzeł Zawodzie (z węzłem) odcinek „G” – węzeł Blachownia (bez węzła) – węzeł Zawodzie (z węzłem), od km 437+800 do km 442+500”, zwaną dalej „decyzją Wojewody Śląskiego”.

Minister Infrastruktury i Rozwoju decyzją z dnia 13 listopada 2014 r., znak: DOII-II-ł-772-69-2197/14, zwaną dalej „decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju”, uchylił w części i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał w mocy decyzję Wojewody Śląskiego.

Pismem z dnia 1 lutego 2018 r., znak: IFXIII.7820.11.2018, Wojewoda Śląski przekazał wniosek Press Glass S.A. z siedzibą w Nowej Wsi, reprezentowanej przez r.pr. Artura Wójcika z dnia 19 stycznia 2018 r., błędnie datowany na dzień 19 stycznia 2017 r., o wznowienie, na podstawie przepisu art. 145 § 1 pkt 4 i 5 kpa, postępowania zakończonego ostateczną decyzją Wojewody Śląskiego oraz o uchylenie dotychczasowej decyzji i wydanie nowej decyzji uwzględniającej wprowadzenie dodatkowego zabezpieczenia przed hałasem w postaci ekranów akustycznych o łącznej długości 3 km według planu stanowiącego załącznik do przedmiotowego wniosku, jak również wprowadzenie powyższej inwestycji do budżetu realizacji inwestycji i wykonanie ekranów zgodnie ze wskazanymi wytycznymi.

W uzasadnieniu wniosku z dnia 19 stycznia 2018 r. [nadanym w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Prawo pocztowe”, w dniu 22 stycznia 2018 r.] wnioskodawca wyjaśnił, iż spółka Press Glass S.A. z siedzibą w Nowej Wsi jest właścicielem nieruchomości położonej w Konopiskach przy ulicy Rolniczej 1, dla której Sąd Rejonowy w Częstochowie IX Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze CZ1C/00112233/2. Nieruchomość powyższa składa się z kilkunastu działek, o łącznej wielkości ponad 115 ha, na których usytuowane są pola golfowe, prowadzone

przez wnioskodawcę. Jak wyjaśnił dalej wnioskodawca, ww. nieruchomość położona jest w sąsiedztwie inwestycji budowlanej w postaci odcinka G autostrady A1 węzeł Blachownia (bez węzła) – węzeł Zawodzie (z węzłem). Wnioskodawca poinformował, iż o ww. inwestycji dowiedział się w momencie, gdy zauważył, iż zostały rozpoczęte prace budowlane. Ponadto w międzyczasie ustalił z nieoficjalnych informacji, iż teren, na którym znajduje się jego nieruchomość nie był w ogóle brany pod uwagę przy opracowywaniu raportów oddziaływania planowanej inwestycji. Powołując się na art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Prawo budowlane”, wskazał, iż niewłaściwie określono obszar oddziaływania obiektu, co w konsekwencji doprowadziło do pominięcia wnioskodawcy jako strony postępowania dotyczącego pozwolenia na budowę.

Dowodząc posiadanie interesu prawnego w przedmiotowej sprawie, wnioskodawca podniósł, iż nieruchomość jego bezsprzecznie pozostaje w zakresie negatywnego oddziaływania inwestycji i w związku z tym powinien mieć możliwość występowania jako strona w postępowaniu administracyjnym zakończonym ostateczną decyzją Wojewody Śląskiego. Spółka Press Glass S.A. z siedzibą w Nowej Wsi nie ze swojej winy nie brała udziału w przedmiotowym postępowaniu, a brak udziału w postępowaniu wynikał m.in. z całkowitego pominięcia, iż w obszarze oddziaływania autostrady znajduje się również nieruchomość należąca do wnioskodawcy, w stosunku, do której z uwagi na sąsiedztwo inwestycji o szczególnym charakterze jaką jest autostrada, zasadnym byłoby m.in. ustawienie ekranów akustycznych zmniejszających oddziaływanie hałasu na przedmiotową nieruchomość. Wnioskodawca dodał ponadto, że własność nieruchomości sąsiadującej z terenem inwestycji, co do zasady tworzy interes prawny w postępowaniu administracyjnym i uzasadnia występowanie właściciela takiej nieruchomości na prawach strony w postępowaniu zakończonym decyzją Wojewody Śląskiego. W dalszej części wniosku występujący z żądaniem wskazał, że faktu oddziaływania inwestycji drogowej na nieruchomość wnioskodawcy nie wziął pod uwagę zarówno Wojewoda Śląski wydający decyzję zezwalającą na realizację inwestycji drogowej, jak i Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska uzgadniający realizację tego przedsięwzięcia. W ocenie wnioskodawcy zakres oddziaływania akustycznego autostrady A1 został zbyt mocno ograniczony, czego żadne przepisy prawa nie uzasadniają.

Z ostrożności wnioskodawca podniósł, iż przysługuje mu zarówno interes prawny, jak i faktyczny we wznowieniu postępowania dotyczącego pozwolenia na budowę. Motywując powyższe wskazał, że dla określonego rodzaju spraw o pozwolenie na budowę znajduje zastosowanie art. 28 kpa, w tym w sytuacji, gdy dla ustalenia stron postępowania w sprawie pozwolenia na budowę wymagającego udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku o jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie znajduje zastosowanie art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane. W przypadku takich pozwoleń na budowę stroną postępowania określa art. 28 kpa, który powinien być rozumiany szerzej niż art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, co znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Uzasadniając spełnienie przesłanek określonych w art. 148 § 1 i 2 kpa, wnioskodawca wskazał, iż dopiero w dniu 16 stycznia 2018 r. pozyskał potwierdzone informacje o tym, iż było prowadzone postępowanie administracyjne, w którym nie brał udziału nie z własnej winy, jak również że w toku tego postępowania nie dokonano w ogóle analizy oddziaływania inwestycji budowlanej na nieruchomość wnioskodawcy. Ponadto wyjaśnił, iż decyzja, której dotyczy przedmiotowy wniosek została udostępniona wnioskodawcy na jego pisemny wniosek złożony do Wojewody Śląskiego w trybie dostępu do informacji publicznej, w postaci maila przesłanego w dniu 17 stycznia 2018 r. (kopia maila i pisma przewodniego stanowi załącznik do przedmiotowego wniosku). Wnioskodawca dodał również iż nie był nigdy informowany zarówno o planach, jak i o samej realizacji omawianej inwestycji drogowej, nie były mu dostarczane żadne decyzje ani inne rozstrzygnięcia. Zdaniem wnioskodawcy zaistniała przesłanka określona w art. 145 § 1 pkt 5 kpa, gdyż organ w momencie wydania decyzji nie wiedział, iż przy ocenie oddziaływania inwestycji na pozostałe nieruchomości i na środowisko nie wzięto w ogóle pod uwagę nieruchomości wnioskodawcy, a tym samym nie dokonano oceny oddziaływania inwestycji na ww. nieruchomość. W konsekwencji również przesłanka z art. 145 § 1 pkt 4 kpa została spełniona, gdyż brak ustalenia w ww. zakresie doprowadziło do sytuacji w której wnioskodawca nie mógł ze swojej winy wziąć udziału w postępowaniu administracyjnym, w którym powinien mu przysługiwać status strony.

Minister Inwestycji i Rozwoju, zwany dalej „Ministrem”, pismem z dnia 26 marca 2018 r. znak DLI.1.6621.13.2018.SG.1, wezwał wnioskodawcę do wypowiedzenia się, czy wniosek z dnia 19 stycznia 2018 r. stanowi wniosek o wznowienie postępowania zakończonych decyzją Wojewody Śląskiego, czy też

Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju

ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

26 marca 2018 r. znak
2019-02-14
MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU
z up.
Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

o wznowienie postępowania zakończonego decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju, wskazując jednocześnie, iż wznowia się na podstawie art. 145 § 1 kpa postępowanie w sprawie zakończonej decyzją ostateczną, którą w niniejszej sprawie jest ww. decyzja Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Przy piśmie z dnia 15 marca 2018 r. wnioskodawca w odpowiedzi na ww. wezwanie wyjaśnił, że wniosek z dnia 19 stycznia 2018 r. stanowi wniosek o wznowienie postępowania zakończonego ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2018 r., znak: DLI.1.6621.13.2018.SG.2, Minister wezwał wnioskodawcę do wskazania, kiedy (w jakiej dacie) dowiedział się o wydaniu decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju (pkt 1 wezwania), oraz jakie jego zdaniem wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania ww. decyzji nieznane organowi, który wydał tą decyzję wraz z dokładnym wskazaniem, kiedy (w jakiej dacie) dowiedział się o tych okolicznościach stanowiących podstawę do wznowienia postępowania i przedstawienie dowodów na ich poparcie (pkt 2 wezwania).

W dniu 24 kwietnia 2018 r. do Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju wpłynęło pismo wnioskodawcy z dnia 18 kwietnia 2018 r., stanowiące odpowiedź na ww. wezwanie.

W kwestii pkt 1 ww. wezwania, wnioskodawca wskazał, że w dniu 16 stycznia 2018 r. pozyskał potwierdzone informacje o tym, że było rzeczywiście prowadzone postępowanie administracyjne, w którym nie brał udziału nie z własnej winy, jak również w toku tego postępowania nie dokonano w ogóle analizy oddziaływania inwestycji budowlanej na jego nieruchomość. Jak wskazał wnioskodawca, w tym samym dniu pełnomocnik wnioskodawcy zapoznał się w biurze Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z treścią decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 2 lutego 2009 r. znak: RDOŚ-24-WOŚ/66130/47/08/JB, oraz decyzją zmieniającą ją w części wydaną przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 5 maja 2009 r., znak: DOOŚ/dk-452/28/203/09/ew-8. Wnioskodawca wniósł, aby Minister zwrócił się do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o potwierdzenie wskazanej powyżej informacji oraz dodał, iż do dnia 16 stycznia 2018 r. nie posiadał wiedzy, a tym bardziej pewności, czy rzeczywiście istnieje ostateczna i wiążąca decyzja administracyjna zezwalająca na realizację omawianej inwestycji drogowej, czy też wykonywane prace mają znamiona prowadzenia samowoli budowlanej. Jak wyjaśnił dalej, po zapoznaniu się z dokumentami okazało się, że nie dokonano w ogóle analizy oddziaływania inwestycji budowlanej na nieruchomość wnioskodawcy, natomiast o samej inwestycji dowiedział się w momencie, gdy zauważył rozpoczęcie prac budowlanych.

W odpowiedzi na pkt 2 wezwania Ministra z dnia 5 kwietnia 2018 r., znak: DLI.1.6621.13.2018.SG.2, wnioskodawca wyjaśnił, że wyszły na jaw istotne dla sprawy okoliczności faktyczne istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, tj. w momencie wydawania decyzji organ nie wiedział, iż przy ocenie oddziaływania inwestycji na pozostałe nieruchomości i na środowisko nie wzięto pod uwagę nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawcy, a tym samym nie dokonano oceny oddziaływania inwestycji na tą konkretną nieruchomość położoną w bliskim sąsiedztwie inwestycji, pomimo, że z okoliczności sprawy wyraźnie wynika, iż inwestycja drogowa będzie negatywnie oddziaływać w stopniu znaczącym na nieruchomość wnioskodawcy. Jak wskazał, jedynym i najlepszym dowodem, jakim wnioskodawca dysponuje na potwierdzenie ww. okoliczności jest decyzja administracyjna oraz załączniki do niej. Z dokumentów tych – zdaniem wnioskodawcy - jednoznacznie wynika, jaki obszar oddziaływania inwestycji na środowisko wydzielili wszelkie organy mające udział w wydaniu ostatecznej decyzji, oraz że żaden z tych organów nie wziął pod uwagę znajdującego się w pobliżu autostrady pola golfowego. Powyższe okoliczności zdaniem wnioskodawcy są nie do zaakceptowania i powinny stanowić podstawę do wznowienia postępowania zakończonego decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Po zapoznaniu się z wnioskiem PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi, reprezentowanej przez r.pr. Artura Wójcika z dnia 19 stycznia 2018 r., uzupełnionym pismem z dnia 15 marca i 18 kwietnia 2018 r., o wznowienie na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 kpa, postępowania zakończonego ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju, Minister postanowieniem z dnia 11 lutego 2019 r., znak: DLI.1.6621.13.2018.SG.13, odmówił wznowienia postępowania zakończonego ww. ostateczną decyzją.

Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
2019-02-14
MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU
z up. podpis
Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Minister, zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 150 § 1 *kpa* organem administracji publicznej właściwym w sprawach wznowienia oraz odmowy wznowienia postępowania jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji.

W niniejszej sprawie decyzją ostateczną jest *decyzja Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

Przechodząc do oceny wniosku o wznowienie postępowania, wyjaśnić należy, co następuje.

W literaturze istnieje utrwalony pogląd, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową mającą na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna. Postępowanie o wznowienie postępowania w trybie art. 145 *kpa* w sprawie zakończonej decyzją ostateczną jest dwuetapowe. W pierwszym etapie, tzw. postępowaniu wstępnym, organ bada dopuszczalność wznowienia postępowania, ustalając brak przeszkód podmiotowych i przedmiotowych dla wszczęcia postępowania, którego efektem jest wydanie postanowienia o wznowieniu postępowania (art. 149 § 1 *kpa*), bądź wydanie postanowienia o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 *kpa*). Drugi etap postępowania prowadzony jest po wydaniu postanowienia o wznowieniu i wówczas organ bada decyzję merytorycznie, pod kątem istnienia przesłanek wznowieniowych.

Stosownie do treści art. 145 § 1 *kpa*, wznowia się postępowanie w sprawie zakończonej decyzją ostateczną, natomiast decyzje ostateczne to w rozumieniu *kpa* decyzje, od których nie służy odwołanie, lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, a zatem te decyzje, które nie mogą być weryfikowane w administracyjnym toku instancji. Do decyzji ostatecznych należy zaliczyć decyzje wydane przez organ odwoławczy (organ drugiej instancji), decyzje wydane w wyniku powtórnego rozpatrzenia sprawy przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze, decyzje wydane w pierwszej instancji, w stosunku do których upłynął termin do wniesienia odwołania albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzje wydane w pierwszej instancji, w stosunku do których nastąpiło skuteczne zrzeczenie się prawa do wniesienia odwołania albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzje organu pierwszej instancji, od których odwołanie (ani wnioski o powtórne rozpatrzenie sprawy) nie przysługują na mocy ustawowych przepisów szczególnych, które wyłączają możliwość wniesienia odwołania czy też wniosku, decyzje, które uważa się za ostateczne na podstawie art. 269 *kpa*, który nakazuje decyzje określone w innych przepisach jako prawomocne uważać za ostateczne, chyba że z przepisów tych wynika, że dotyczą one takiej decyzji, która została utrzymana w mocy w postępowaniu sądowym, bądź też nie została zaskarżona w tym postępowaniu z powodu upływu terminu do wniesienia skargi (Komentarz do art. 16 *kpa* pod red. Hauser 2018, wyd. 5, opubl. Legalis).

Rozpoznając wniosek PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi, reprezentowanej przez r.pr. Artura Wójcika z dnia 19 stycznia 2018 r., uzupełnionym pismem z dnia 15 marca i 18 kwietnia 2018 r., o wznowienie postępowania, na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju podkreślić należy, że wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym trybem wzruszania orzeczeń wydawanych w toku postępowania administracyjnego. Tryb ten umożliwia wyeliminowanie z obrotu prawnego orzeczenia administracyjnego dotkniętego kwalifikowaną wadą o charakterze formalnym, a jego skuteczność uzależniona jest od wykazania zaistnienia jednej z przesłanek wymienionych w sposób enumeratywny w przepisie art. 145 § 1 pkt 1 - 8 *kpa*, typowanej przez podmiot, który inicjuje czynności procesowe.

Ustalenie tej okoliczności następuje w toku postępowania, którego przeprowadzenie musi być poprzedzone postanowieniem o wznowieniu postępowania, wydanym na podstawie art. 149 § 1 *kpa*, i stanowiącym szczególną formę czynności wszczęcia postępowania, wymaganą przepisami procesowymi, odmiennie od innych administracyjnych postępowań zwykłych czy nadzwyczajnych.

Złożenie przez stronę podania o wznowienie postępowania nie jest utożsamiane z wszczęciem postępowania, bowiem z uwagi na szczególny charakter postępowania wznowieniowego w związku z treścią art. 149 § 1 *kpa* nie znajduje zastosowania art. 61 § 3 *kpa* (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 marca 2008 r. sygn. akt II OSK 285/07). Przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania wznowieniowego lub jego odmowie organ administracji podejmuje określone czynności polegające na zbadaniu, czy zachowane są warunki formalne wznowienia postępowania. Czynności te są podejmowane przez organ administracji przed wszczęciem postępowania, nie są jednak czynnościami procesowymi postępowania administracyjnego. Dopiero pozytywna weryfikacja powyższych

Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU
up. *[podpis]*

Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora

Departamentu Lokalizacji Inwestycji

przesłanek pozwala organowi na przeprowadzenie postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

Przed wydaniem postanowienia o wznowieniu postępowania organ administracji publicznej bada jednak wyłącznie, czy wniosek o wznowienie postępowania oparty jest na ustawowych przesłankach wznowienia, enumeratywnie wymienionych w art. 145 § 1, art. 145a § 1 lub art. 145b § 1 *kpa*, oraz czy podanie o wznowienie postępowania zostało wniesione z zachowaniem terminów przewidzianych w art. 148 *kpa*. Tylko w przypadku ujawnienia, że podanie o wznowienie nie wskazuje przesłanek przewidzianych w art. 145 § 1 *kpa*, bądź niezachowany został termin do jego złożenia przewidziany w art. 148 *kpa*, organ administracji publicznej może – na podstawie art. 149 § 3 *kpa* – wydać postanowienie o odmowie wznowienia postępowania. W pozostałych przypadkach organ administracji publicznej ma obowiązek wydać postanowienie o wznowieniu postępowania i przeprowadzić postępowanie, zgodnie z zasadami określonymi w art. 150 i 151 *kpa* (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 czerwca 1999 r., sygn. akt IV SA 239/98, niepubl.). Z art. 149 § 2 *kpa* wynika, że badanie przez organ administracji czy zachodzą wskazane w podaniu podstawy wznowienia postępowania jest niedopuszczalne przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania.

Rozpoznając wniosek PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi organ ustalił, iż wnioskodawca jako podstawę wznowienia postępowania wskazuje przesłankę określoną w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, tj. okoliczność wyjścia na jaw istotnych dla sprawy nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów istniejących w dniu wydania decyzji, nieznanymi organowi, który wydał decyzję.

W myśl art. 148 § 1 *kpa* termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 5 *kpa* biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o istnieniu nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów.

Z wniosku PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi o wznowienie postępowania zakończonego ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju wynika, że o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania, skarżąca spółka dowiedziała się w dniu 16 stycznia 2018 r., tj. w dniu zapoznania się z treścią decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydaną przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w dniu 2 lutego 2009 r., znak: RDOŚ-24-WOOS/66130/47/08/JB oraz decyzją zmieniającą ją w części wydaną przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w dniu 5 maja 2009 r., znak: DOOŚodk-452/28/203/09/ew-8, oraz wszelkimi załącznikami w siedzibie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie.

Z ustaleń poczynionych przez organ wyższego stopnia, wynika, że w dniu 16 stycznia 2018 r. wnioskodawca dowiedział się o nowych okolicznościach faktycznych istniejących w dniu wydania decyzji, nieznanymi organowi tj., iż organ w momencie wydawania decyzji nie wiedział, że przy ocenie oddziaływania inwestycji na pozostałe nieruchomości i na środowisko nie wzięto pod uwagę nieruchomości wnioskodawcy, a tym samym nie dokonano oceny oddziaływania inwestycji na tą konkretną nieruchomość położoną w bliskim sąsiedztwie inwestycji. Tym samym należy uznać, że wniosek z dnia 19 stycznia 2018 r. o wznowienie postępowania, na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 *kpa*, nadany w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe, w dniu 22 stycznia 2018 r., został złożony z dotrzymaniem jednodniowego terminu, wskazanego w przepisie art. 148 § 1 *kpa*.

Zgodnie z utrwalonymi poglądami orzecznictwa i doktryny postanowienie o wszczęciu postępowania jest aktem procesowym, nie rozstrzyga ono sprawy wznowienia, lecz ją otwiera (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 1987 r., sygn. akt I SA 1326/86, opubl. ONSA 1987 nr 2, poz. 80). Postanowienie o wznowieniu postępowania jest jedynie postanowieniem wszczynającym postępowanie i nie może zawierać innych treści, poza wskazaniem przesłanek uzasadniających wznowienie postępowania. Inaczej mówiąc, postanowienie to otwiera postępowanie w sprawie wznowienia postępowania. Stwierdzenie zaś, czy przyczyna wznowienia rzeczywiście wystąpiła w sprawie i jakie wynikają z tego skutki dla rozstrzygnięcia sprawy mogą być wyłącznie efektem postępowania przeprowadzonego po wydaniu postanowienia z art. 149 § 1 *kpa* i muszą być zawarte w decyzji określonej w art. 151 *kpa*. Przesądza to o treści tego postanowienia, która powinna ograniczać się do wskazania okoliczności stanowiących podstawę do wznowienia postępowania oraz skonkretyzowania decyzji rozstrzygającej sprawę, w której wznowia się postępowanie.

Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

2019-02-14
MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU
z up.
Jarosław Skapion
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

W związku z powyższymi ustaleniami, podjętymi przez organ w trakcie postępowania wstępnego, orzeczono jak w rozstrzygnięciu postanowienia.

Zgodnie z art. 141 i art. 142 *kpa* na niniejsze postanowienie stronie nie przysługuje środek zaskarżenia, strona może je zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji kończącej postępowanie.

MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU

z up.

Jarosław Kąkol
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują:

1. Wojewoda Śląski (za pośrednictwem systemu informatycznego ePUAP),
2. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad (za pośrednictwem systemu informatycznego ePUAP),
3. r.pr. Artur Wójcik
pełnomocnik PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi,
4. A/a.

Do wiadomości:

1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Katowicach.

Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

